

andring, men for ikke at opholde det høje Tings Tid, vil jeg forbigaa det nu — det kan der jo altid tales om, naar vi komme til at behandle Sagen i et Udvalg. Jeg skal endnu bemærke, at det forekommer mig at være meget tvivlsomt, hvad man kan gøre Regning paa, at Ejendomsskylden vil indbringe efter de Regler for Vurderingen, som Lovforslaget indeholder ikke blot ifølge selve Princippet for Vurderingen, selve Metoden, hvorefter man skal udfinde Værdien, men ogsaa under Hensyn til de foreslaaede Fradrag. Og det er dog et kapitalvigtigt Punkt at faa at vide, hvorledes det finansielle Resultat vil blive, da det navnlig ogsaa for Landstinget er af stor Betydning, at der fremkommer et nogenlunde rimeligt Forhold mellem Ejendomsskylden og hvad der paalægges i Formue- og Indkomstskat.

Den højtærede Finansminister udtalte i Gaar med megen Velvillie — og jeg tror, han mente, hvad han sagde — at han havde Tillid til dette Tings Virkelighedssans. Jeg giver denne Kompliment tilbage. Det er min fulde Overbevisning, at den ærede Finansminister sidder inde med et betydeligt Fond af Virkelighedssans, og dersom den ærede Finansminister vilde lade dette være Ledestjernen for sig, og hvis han kan frigøre sig for en hel Del Sentimentalitetshensyn og en Mængde andre Smaaahensyn, som have spillet en alt for stor Rolle ved denne Sags Behandling, vil han ogsaa faa Æren af at bringe denne Sag igennem.

Madsen-Mygdal: Min Tale i Gaar var meget kort, og jeg skal paa Forhaand love det høje Ting, at jeg ikke skal tale længere i Dag. Jeg tror, at Befolkningen ude i Landet er træt af de lange Taler; det, man længes efter, er Handling, at de lange Taler, der ere holdte i mange Aar, endelig en Gang maa sætte Frugt. Jeg skal derfor afholde mig fra alle almindelige Bemærkninger angaaende det foreliggende Lovforslag og skal blot holde mig til enkelte Punkter, som den ærede sidste Taler har talt om.

Den ærede sidste Taler begyndte med at udtale sin Glæde over, at dette Forslag om Ejendomsskyld var trængt saadan igennem baade i det andet Ting og hos Regeringen, at Landstingets Tanke, Landstingets Forslag i alt Fald i Princippet her har fundet Udtryk. Jeg vil gøre opmærksom paa, hvad det ærede Medlem ikke kan være uvidende om, at det ikke er Forslaget om Ejendomsskyld, der er trængt

igennem; dette er ikke særdeles tiltalende for det andet Ting og sikkert heller ikke for den højtærede Regering, men det, der er særdeles tiltalende ved disse Forslag vi her behandle, er dette, at Landstinget i Fjor optog en Tanke, som Venstre har kæmpet for i en Menneskealder, nemlig at komme bort fra Hartkornsbeskatningen og Bygningsafgiften. Det er jo en gammel Venstretanke, det er noget, vi have arbejdet for og stillet Forslag om Gang efter Gang: Bort med disse faste Ejendoms-skatter. Vi have nemlig fundet, at de ikke var saa urimeligt. Til at begynde med var der jo Tale om 8 Mill. Kr., men nu er Beløbet steget til 10½ Mill. Kr. Lad os afløse disse faste Skatter med en Formue- og Indkomstskat paa mellem 8 og 10 Mill. Kr. Det, at Landstinget kom frem med denne Tanke i Fjor og opgav alle Teorier — saaledes udtrykte man sig fra det ærede Flertals Side —, opgav alle Teorier om Prioriteter, Grundbyrder o. s. v. og indrettede sig paa Livets Krav — saaledes udtrykte man sig ogsaa i Fjor: denne Sal —, det var noget, som vi bleve særdeles glade ved at høre. At vi tog denne Tanke op, det er naturligt og selvfølgelig. Og det var ligeledes en selvfølgelig, at den høje Regering har bygget sit Forslag om Ejendomsskyld paa denne Tanke, men, som sagt, ikke for Ejendomsskyldens Skyld — den anser jeg ogsaa for ikke at være retfærdig, det have vi haft Lejlighed til at tale med hinanden om i Fjor. Naar vi ere gaaede ind paa Ejendomsskylden, er det som en Indrømmelse til Flertallet her, fordi Flertallet vilde gaa med til at stryge alle de faste Skatter. Regeringen har altsaa bygget sit Forslag paa denne Tanke, og jeg tror, at Regeringen har forbedret Landstingets Forslag fra i Fjor i meget væsentlig Grad. For det første derved, at der er indført adskillige Overgangsbestemmelser. I Fjor lod jo Landstingets Forslag paa, at fra 1ste Juli 1902 skulde vi stryge det hele, alle Grundskatter, Hartkornsskatter og Bygningsafgiften paa et Bræt. Det var en saa radikal Forandring, som vi aldrig have kendt Mage til, jeg havde nær sagt hverken her eller andetsteds, i alt Fald kender jeg ikke Eksempel paa noget lignende. Nu er der altsaa indført adskillige Overgangsbestemmelser, som forbedre Forslaget meget væsentligt. — For det andet er Forslaget forbedret meget væsentligt derved, at den Uret, som Forslaget i Fjor begik mod de mindre Ejendomme ved at paalægge dem for store Byrder i Forhold til de gamle